

சாத்தன்கவி

4317.

சா த்து கவிகள்.

காஞ்சிபுரம்

ஸ்ரீமத் நிச்சல-இராமானந்த அவாநிகள்

இயற்றிய

அறுசாங்கழி நெடிலடியாடிரிய ஸ்ரீநி, 1, 7, 12

சீர்பூத்த சானநேர்வாற் தொண்டை ரண டலகடு ாங்கி-
செழுமை கொண்டிங்

கோபூக்க ஸ்வகியானந் தக்குருவா முனிவாண்ட
னிணையி லாத

தார்பூத்த மலரடிகள் சிரத்தேந்திச் சுகாந்தி க
தனமை பூண்ட

போபூத்த மோனசுகப் பெருவாழ்வை யாவருமே
பெற்று வாழ;

சீராரூந் ததவோப தேசவெண் பாவென்றந்
தியிலொன் தீந்து

பாராரூ மன்பதை பவசாக ரங்கடககப்
பண்ணி னுனல்

லேராரூ மாமணிமங் கலந்திருவேறு கடத்தானென
றியற்பேர் வாய்ந்தோ

னேராரவ வள்ளலுக்கிந் நீணிலத்தோர் கைம்மாறென்
னிகழ்த்து மாறே.

ஸ்ரீமத் சூதாசிவப்பிரம்மயோகீந்திரர் மாணாக்கர்
ஸ்ரீமான், தே. சுப்பராயமுதலியார் வர்கள்
இயற்றியது.

திருமகண் மலைமகள் கலைமக டிசமுழம்
முருவுதா லத்தின் மாமிசை தோன்றிப்
பவப்பிணி யிரிய பாச மகலத்
தவப்பெரு வாடிவந் தாரு யுதித்து
ஐம்புலச் காட்சி யறவே விடுத்து
வம்புசெய் மும்மல வாதனை யகல
வறிவடி வாகி யகண்டபூ ரணமாய்
செறிதரு ஞானச் செல்வமுந் தேர்ந்து
நித்தியகை வல்ய நெறியினை யோர்ந்து
சச்சிதா னந்தத் தன்மையுந் தெரிந்து
சதாநிட்ட ராகச் சந்ததம் விளங்கிடு
முந்யப்ப தேசிகர் முன்னடி பணிந்து
வினியசற் குரவ நெழிலுற வுணர்த்துந்
தத்துவ மசியின் றன்மையுந் தேர்ந்து
அத்துவி தத்தி னநுபவ மோர்ந்து
நனவிற் சுழுத்தி நடுநிலை யுணர்ந்து

னனவிற் சுகமெனக காட்சியிற் கணடு
 வேதாந்த நாலின் விரிவெலா மோந்து
 போதாந்த மென்னும் புணரி பமஇ
 அவாமுத லத்துவா வாறையு நீக்கிச்
 சுவாறு பவத்திற் சுகமுறத் தேய்ந்து
 ஆரூட நிலையி லன்புட னைமர்ந்து
 தேறித் தெய்வியிச் சிதாகாச மாகி
 மூலமா மாயை முழுதறக் களைந்து
 கால மகன்ய கருத்தினுட் டேர்ந்து
 திரிபுடி நீங்கித் திகழேக ரசமாய
 பூல்வறத் திருந்து மெழில்வள் ளுவாபோ
 னல்லற நடத்து நாயகனாகும்
 உத்தம புகாந்திவ னுலகோ ருய்யப்
 பற்றுமும் மலமாம் பாசம திரியத்
 தன்னங் புகியைத் தரணியோ ரடைய
 ஓர்ரு மணிமங் கலப்பதி யுத்தமன்
 ஆதர வாந்திரு வேங்கட வண்ணல்
 சீர் வேடப தேச வெண்பா வெணுப்பே
 ருத்தம விலக்கணத் தொருநா லியற்றிச்
 சாதுன முடையோர் சார்ந்தினி துய்ய
 வாதர வாக வளித்தன னதனைச்
 சாதுக டம்மொடு சந்ததம் பழகி

யோதரு ஞானதூ லுண்மை யுணர்ந்து
 நித்திய திருத்தி நேடமாக் கொண்டு
 சத்தியம் தவறாத் தன்மையி னிலைத்து
 அழுக்கா தவாவொடு யாவையு மெல்ல
 விழுக்கென நீக்கி யிகந்தனி னிலகு
 மெச்சிடுஞ் சென்னை நியாயத் தலபதி
 யுச்சித மாயுய ரிராஜரத் தினவேன்
 இளமையி லிருவரு மினிமையிற் பயின்ற
 வளமைசேர் நேயம் வளர்தர வென்றே
 அச்சி னியற்றி யாவரு மகிழ்
 நச்சய நேய நிலைபெறுத் தினனே.

இந்நூலாசிரியர் - தஞ்சிமுகானட்பின்
 மாட்சிமை வியந்துரை சாத்து.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்

சீர்பெருகு சென்னைநகர்ச் சிந்தாத்ரி பேட்டைதனிற்
 சிறப்புற்றோய்கும், பேர்பெருகும் வேளாணற் குலமணியா
 ப்ராஜரத்தி னப்பேர் பெற்றோ, னோர்பெருகும் பிள்ளைவய
 த்திலென்ற னோடொன்றும்ப் பயிலப் பெற்றோன், பார்பெ
 ருகு பிரெஸிடென்ஸீ ஞாயதண்ட னைக்கதிபன் பட்டம்
 பெற்றோன்.

கற்புநான் மனையறத்திற் கற்புடையா டனைத்தழிஇக்
காத லொன்றிப், பொற்புநால் வனமெனேதனும் பொலிய
விக பரபிரண்டும் போதப் பெற்றேனான், தற்பதத்தின் பனா
கூறாப கோகூறா பூதியிலை சம்முட்பெற்றீண், டற்புதமா
வெந்தூலை யச்சேற்றி நீணிலத்தி விசைபெற் றானே.

சாந்நாகவிசுள் முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தத்துவோபதேசவண்பா.

காப்பு

ரோசைவெண்பா.

பொன்னிற்பணிபோற் பொலிந்தருளின் மன்னுமே
மென்னினுப் பலக்கணையா நெய்துமாற்-றுன்னு [லா]
மரிசுவனும் கௌரியநு ளானைமுகன் கந்தன்
வரிசைபெற வின்னூலின் வாழ்த்து.

நூல்

உபோற்காதம்.

சீர்மருவு ஞானத் திருவாளர் செவ்விதனைப்
பேர்மருவு மாயைப் பிணிப்புற்றோர்-பார்மருவு
மேட்டைப் படித்த விருமாப்பா நென்னறிவார்
நாட்டம் படியாதார் நட்பு. (க)

சிவசிவவென் றங்கஞ் சிலிர்சிலிர்த்துச் சொல்வீர்
சிவமெதுவோ சிந்தைதனிற் றேரீர்-சிவமென்னல்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. H. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

உ த த் து வோ ப தே த ச வெ ண் ண பா.

சொல்லும் பொருளுமற்றுச் சும்மாவிருக்குநிலை
நல்லோர்பார் கேட்டுணர்மி னன்கு. (உ)

ஆறாறு நீற்றங் கதன்மே லுறுசிவத்தைப்
பேராகப் பேணிப் பிணக்கரு-தாழுகச்
சுற்றித் திரிந்து சுகமிழ்ப்ப தையகோ
வெற்றுக்கிங் கென்னு மிதில். (ங)

பேராகப் பேசாத பெற்றித்தா மற்றதனை
யோராம லுள்ளத் துருகாமற்-பாரி
லுடலகமாய் நின்றே யுறுமவதி காணுந்
திடமில்லோ காண்பார் சுவம். (ச)

உடன்முதலாந் தத்துவங்களொவ்வொன்றா நேதித்
திடமருவும் பாழை யெதிர்த்து-மடமை
யிதசத் துருவை யிகந்தா லெதிரிற்
சிதம்பரமே யன்றோ சுவம், (ரு)

சிதம்பரத்தை யன்றிச் சிவமெனல்வே றுண்டோ
சிதம்பரத்தை யன்றிச் சிவமும்-இதும்பெறவே
மேனியில்வெண் ணீற்றின் மினுக்கின் மெணமெ
நீனியிலென் னுண்டோ தெளி. [ணப்பிற்

த த் து வே ர ப தே ச் சுவ ண் ப ா. ௩

அதிகாரிக் கேற்ப வறையு மறைக
ளதிகார மற்றோர்பா லாமோ-சதிகாரர்
சாலப் படித்துந் தரமறியார் பாலனு
கி யேலற் பொருட்டா மிது. (௭)

சிதம்பரமே யீசன் சிதம்பரமே சீவன்
சிதம்பரமே சந்திசிவந் தேரீர்-சிதம்பரமே
வேதாவுங் கௌரி கணேசனாடு விண்டிவுமே.
வேதாந்தத் துச்சி விதி. (௮)

வானுஞ் சிதம்பரமில் வையஞ் சிதம்பரரீ
நானுஞ் சிதம்பரமா நாடுங்காற்-நீனர்
படித்தென்பலவாப் பகர்முகத்திற் பேச்சு
விதித்தாலன் றோகாணும் விதி (௯)
[தார்

பேய்பிடித்தாற் போலவென்றும் பேச்சிற் சலியா
வாய்வெடிப்பா லேதிங்கு வாய்க்குமே-தாய்பிடித்த
மார்க்கடத்தைப் போல மநந மிகப்பெருக்கி
னர்க்கணைப்பே லாவி ரகம். (௧௦)

தேகநானென்றிருப்பிற்செய்கருமப் போக்குறுமோ
தேகநா னென்றே திரிதருவிர்-தேகமிதை

ச த த் து வே வா ப தே ச வெ ண் ப ா.

நானென்ப தில்லை நடுவா முணர்வென்னிற்
முனாநாற் பேச்சுண்டோ தான், (கக)

ஆகவறி வாள ரலேவதுபோ லாயிடினீ
ரோகவறி வாகியிடர் தீர்வதென்றோ -சோகமெனுஞ்
சொல்வழியிற் சோர்வுறுவீர் சொல்லறியீர் சொல்
லெல்லையறி வீரோ விடர்க்கு. [லளவி

ஆகவீறி வாலிங் கடர்த்துத் தருக்கடுநீ
ரோகவறி வாளரென லேச்சன்றோ-சாகாம்பற்
தற்பதன்றோ கல்விக் கழகாரீர் கற்பவெலாஞ்
'சொற்பனம்போ லாமே தொலைந்து. (கங.)

புத்தகமும் பூசை புகல்சமயத் தீக்கையுள
வெத்தனையு மென்ன மியமனுநிற்-சுத்த
சிவமெது வென்றுன்னிச் சிந்தைதெளிந் தன்றோ
சிவமாதல் சைவத் திறம். (கச)

மூவர்தே வார முடிவிறு வாசகமுந்
தேவர்திருவாய்மொழியுந் தேர்த்தாய்ம்மின்-ஓவாம
னீரிற் குழைத்த னெடுங்கண்மா லைப்புனைத
ஊரைப் பகட்டற் குதும், (கரு)

த த் து டே வ ர ப தே த ச வெ ண் ப ர். ௫

பொய்ப்பூசை.

சூழைத்தணித லக்கமணிக் கோவை புனைத
றழைத்த மணிகிலுக்கித் தாழ்தல்-ஒழுக்கமிலா
வாயான் மெணமெணத்தல் வம்பணித னம்பர்க்குங்
காயின்மெய்ப் பூசை யல. (க௬)

பெய்ப்பூசை.

சித்தந் தெளியிற் சிவமாவீ ரன்றிமனப்
பித்தந் தெளியும் பெருமருந்தாம்-சித்த
மடங்குதலே பூசை யரனுக் குவப்பார்
திடந்தானே சாயுச் சியம். (க௭)

மாயாசோநம்பம்.

சித்த விகற்பஞ் செகமாகித் தானெனவோர்
கத்தனுமாய் நின்ற கணக்கறியீர் - சித்த
மடங்காமன் மாயை யகலா தடங்கிற்
றிடந்தானே சாயுச் சியம். (க௮)

மநோபசாந்தி.

சித்த மடங்கற் செயித்தற் சிவமன்றி
யத்தனையு மித்தையென வாய்ந்தறிதல்-புத்தி .

சு த த் து வே ப தே ச வெ ண் ப ா .

யிறுவாக் கெடக்கிடந்த லிவ்வுடல மாதி
திறமாசர் வென்னத் தெளிந்து. (கசு)

உலதசதததீவிலக்டிணமெனல்.

பேய்த்தேர் முகக்குறும்பேதைகுணமென்றருளால்
வாய்த்தபெரி யோர்மொழிந்தவாசகத்தை-யாடந்து
வறிவாகக் கண்டே யதுவாக் கரைவீர் "
பிறவா நெறியிதுவே பின். (உ0)

உலகமுத லெல்லா முறுபேய்த்தே ராரும்
பலவுலகுஞ் சொப்பனத்தின் பண்பே-சலனமுறந்
தூல மனமோயித் தொல்லுலகாத் தோன்றுமா
லேலவுள தாமோ விது. (உக)

தூலமனமே உலகெனல்.

தூல மனத்தின் றுரிசறுத்துத் தூமனத்திற்
காலமுதன் மூன்றுங் கடந்தகன்று-எலுஞ்
சகலமுதற் கேவலமுஞ் சான்றாயி னேரி
லிகலிலா வீடென்ப வே. (உஉ)

மனத்தி னுருவாகு மண்முதலாம் பூதம்
மனத்தினுரு வேயுணைத்து மற்று- மனைத்தோத்து

த த் து வே ர ப தே ச வெ ண் ன ப ா. எ

மாதலி னு லன்றே வதையடக்கன் முத்தியெனு
மோதிரோ வந்நெறியி லுற்று. (உ௩)

஁நோநாசவியல்.

மனதடக்க லொன்றை மறந்திருப்ப தன்று
மனதடக்க றியானமல மற்ற்ின் - மனதடக்கன்
முப்பாழுந் தாண்டி முடிவிலருட் போதமா
யிப்பார்வை நீங்குகித லே. (உ௪)

முத்தீதீறம்.

இப்பார்வை நீங்கி லிகத்திற் பிராரத்த
மெப்பார்வை யாலுண்ப ரென்றக்கா - லப்பார்வை
கம்பத்தின் மீது கழைக்கத்தி போன்றேறி
தம்பத்து மாடுவரே தான். (உ௫)

சீவன்முத்தீரியல்பு.

சம்பத்தி லாபத்திற் சற்றும் விகற்பமிலா
ருப்பருபர் வாழ்வு முளன்கொள்ளார்-இப்பர்
வருவற்றை யெல்லாம் வரையாது கொள்வார்
திருவாளர் ஞானத் திறன். (உ௬)

அ த த் து வே ர ப தே த ச வெ ண் ப ர .

செகமதனின் மித்யாத்வ சித்திபெற்றோ ரித்தி
லகமமதை கூடி யழுந்தார் - இகமதனில்
வெந்த படமும் வறுத்தவிதை யும்போலச்
சுந்தைதெளிந் துற்றார் திறம். (உ௭)

சித்தந் தெளிந்தோர் செகநெறியின் மூழ்கினுமற்
றெத்தொழிலு மின்றி யீருப்பினுமே. நித்த
மறவா நீனையா மகத்துவமா நிற்குந்
திறமன்றோ முத்தர் திறம். (உ௮)

விட்டிலுறு வாரன்றி மேன்மேலு மாதரிடைத்
தேட்டிற் பலவின்பந் தேக்கினுமே-காட்டின்
முழையிற் றவமிருக்கு முத்தர்க் கிவர்க்கு
மிழையுமிடைப் பேத மிலை. (உ௯)

ஏ துஞ் சிவமா யெதிருற்ற ரொன்றையுமே
போதுமதற் றன்னியமாப் போந்துண்ணார் - தீது
நலமென்று நாடார் நவைதீ ருளத்திற்
சலமற்றார் கட்டுண்ணார் தாம். (௩௦)

தம்மைச் சிவமாகத் தாங்கண்ட ஞானிகடா
மிம்மை மறுமையெனலெய்தறியார்-மும்மைமனச்

த த் து வோ ப தே ச வெ ண் ப ர . கூ

சங்கற்ப மென்றே சனியா ரறிவானு
ரிங்ரூம் பவமே திவர்க்கு. (கக)

ஏதுசாதனங்கூறல்.

முற்பவங்கள் கோடி முயன்றுளபிட் காமியமாம்
பப்பலவாஞ் சற்கருமோ பூசனையால்-உற்ற
மலமுதலாம் விட்சேப மாண்டுளத்தின் மேலா
மிலகலுறு சாதனநான் கேய்த்து. (ஙஉ)

விவேகமொடு வைராக மேவுசமை சட்க
முவப்புறுவீட் டிச்சையென வுற்ற-வுவமையிலா
வீடுறுமெய்ஞ் ஞான வியன்சதுட்ட சாதனங்கள்
பிடுறுவா ருள்ளம் பெறும். (ஙங)

துநசேவை

சாதனங்க ளுற்றுளனாஞ் சற்சீடன் முத்தாப
வேதனைக்கிங் காற்றா விதமோடிப் - பேதமறுஞ்
சற்குருவைத் தேடிச் சனியாப் பதமடைய
வெற்கருள்வீ ரென்ற நெழுந்து. (ஙச)

அதிகாரி யென்ன வவரசுத்தி னோக்கி
யிதுகா றுனதுளத்திலேயுஞ்-சதுரில்லா

வள்ளலி

வ த த் து வோ ப தே ச வெ ண் ன ப ர

வுள்ளதுமா யில்லதுமா யுற்றவெலாந்தள்ளென்றார்
தள்ளினான் முனானான் முன். (௩௩)

சுவாநுபூதி.

தானேதா னாகித் தழைத்தா கைத்திற்போற்
முனே புறத்துத் தனைக்கண்டான்-கோனாது
முப்பாழூர் தாண்டி முதற்சிவமாத் தற்கண்டா
னிப்பார்வை நீங்கினா னே. (௩௪)

முத்திரை.

இப்பார்வை நீங்கலென வின்னஞ்சொலக்கேளீர்
தப்பா துடறறிபோற் சார்வதல-துப்பாரு
நாசினுதிக் கண்ணிடை யி னுட்டமல வெப்பாலுந்
தேகறுசின் முத்திரையாந் தேர். (௩௫)

சின்முத்திரை.

சின்முத் திரையென்னற் சித்தாய்த் திகழ்வுறுதற்
சின்முத் திரைசிவமாத் தேர்வதுவே-சின்மயமுந்
தேகாதி நாதவரைத் தேரு தறிவாத
லேகாந்த மாகி யிருந்து. (௩௬)

த த் து வே ர ப தே ச வெ ண் ப ர. ரீக

ஐக்கியநூனம்.

ஏகாந்த மென்ப தியம்பக்கேள் காண்பொருளாந்
தேகாதி யிந்தியங்க டேர்கரணம்-வாகான
வாயுவொடு மற்றிவற்றில் வாப்பஞ்ச கோசத்திற்
பாயவத்தை மூன்றும் பறித்து. (ஈசு)

காட்சிமுதற் காண்பொருளைக்காண்பானிட மதனி
லாட்சியறக் கண்டொத்தி லாறியே-சாட்சி
சிவமாகி யேகமெனத் தேர்ந்தாய்தி கூட
லுவமையறு மேகாந்த முன். (சுய)

சுந்தையிடை நின்றாஞ் சநியாஞ் சமுசாரப்
பந்தழிடை நின்றும் பழகுவரே-சுந்தரமா ,
மெஞ்ஞா னிகளருளான் மேவுமிதுவாய்ப்பேசு
மஞ்ஞானிக் காமோ வறி. (சுக)

அதிகாரிகள்.

அதிகாரி மூவகையா மத்திற் றலைவ
னது நீ யா மென்னுமறை யானை - மதிநின்
றசம்பா வனைமுதலா யாகுந் தடைகள்
வசமாகா தொன் டனான் வாய்ப்பு. (சு2)

12 த த் து வே வா ப தே த ச வெ ண் ன பா.

அவரு ளிடைநின்றோ னம்மொழியே கேட்டுஞ்
சுவரி ளிடைவெளிபோற் றோன்றா - திவருஞ்
சுருதிசுரு யுத்தி சுவாஹபவ நான்குந்
திருந்தக்கேட் டொன்றானுன்றோர்ந்து. (சங)

கடையாகி நின்றோன் கருத்தினிடை காண
தடமாமஞ் ஞானமோ டைய-முடியா
விபரீத மேன்மேல் விளைவாகி நின்றா
னபவாத மாகா தகத்து. (சச)

குருவினிடஞ் சென்று குணநிதியே யென்றன்
கருவகற்ற வந்தவருட் காவே-தருமொழியைத்
தின னறியேன் றிகைப்புறுகின் றேன்மயவிற
காணவருள் கென்றான் கனிந்து. (சரு)

ஆகாத்தி னன்னை யனைப்பதுபோ லாங்கவனைத்
திதகற்ற வெண்ணித் திருவடியை-வாதறுகென்
றுந்த முடிமே லுவப்புற்றான் சற்குருவின்
சொந்தபணிக் கேயந்தான் னுணிந்து. (சசு)

ஐயா வெண்பாண்ட வற்புதமே தேவர்தரு
பொய்யா மொழியென்னுட் போந்திலையா-கைய

த த் து வே ர ப தே த ச வெ ண் ப ா. ௨௩

மயக்க மிகவு மயங்கிச் சுழல்வேன்
றியக்கமறுத் தாள்வீர் தெளித்து. (௪௭)

நீசுவமே யாகுமென நேர்ந்ததிருவார்த்தைதனைப்
டேசுமொருமதத்தும் பேசறியேன்-கூசு
மனமயக்கந் தீர மறித்துமிதைச் சொல்வீர்
சினமொழித்த மாதவரே சீர்த்து. (௪௮)

சமயபோதகம்.

மதமென் றனையவற்றின் மாண்பெதுவென்றாய்ந்தா
லிதமகிதந் தேர்வா யிகத்தில்-மதமென்ப
தவ்வவ் வமயத்தி லானவருட் கோலத்தைச்
செவ்வியுறச் சொன்னதுவே தேர்ந்து. (௪௯)

பததீநர்.

தம்மதமே மேலென்று தாமடமாப் பேசுவார் யுறு
தம்மதத்தி னுண்மைதனைத் தாமறியார்-செம்மை
மானையைக்கண் டந்த ரறைந்த பழங்கதைபோ
லீனமுறச் சொல்வா ரிடர்த்து. (௫௦)

தாந்தாமு நின்றமதந் தாமறியக் கல்லாதார்
மீந்தாரை மூடரென விள்ளுவரே-போந்த

மீசு த த் து வே ர ப தே ச வெ ண் ப ர்.

வகிசாரி யாவா ளவன்முன்னெவரு
மகிசாரி யென்பதுபோ லாம்.

(ருக)

அகச்சமயங்கள்.

சைவமுதல் வைணவமுஞ் சாத்தேயங் காபாலந்
தெய்வக் கணுபதமுந் தேர்சௌரம்-உய்ய
வருசமய மாறும் வளம்பெறவே யோது
மொருமுதலி னுண்மையுளத் தோர்ந்து, (ருஉ)

சமயவிகாரம்.

அரியென்ப தேதிங் கரணே தறியிற்
பெரிதுசிறி தென்றொன்றைப் பேசார்-அரியரன்மற்
றெத்தெய்வ மேனு மிதுவதுவென் சுட்டி றந்த
சுத்தப் பிரமமெனச் சொல். (ருங்)

மதமாறு நின்று மதங்கடந்த வொன்றை
இதுவென்றே யேற்பதற்கிங் கில்லை யதனா
லதையதையு மர்ச்சித் ததையிகழ்ந்து பேசா
ரிதமறிவா ரென்று மிசைந்து. (ருச)

அநீதசமயம்.

சுத்தப் பிரமஞ் சொரூபமற் றுள்ளவெலாஞ்
சுத்தப் பிரமமெனச் சாயுமே-சுத்துமத

த த் து வோ ப தே ச வெ ண் பா. மடு

வம்பரறி வாரோ மதங்கடந்த தத்துவம்
மும்பரறி யாவுணர்வை யுற்று. (டுடு)

மதமாறு நீத்து மதங்கடந்த வொன்றைச்
சதமா முலகமெனச் சாரும்-இதமறியாப்
பித்தரறி வாரோ பிணவுடலை நீத்தவருட்
சித்த ரறியுமதைத் தேர்ந்து. (டுசு)

பரசிவமே முக்கட் பரணே யருளே
திருமேனி கொண்டெனையாள் தேவே - மருளான்
மதமாங் குழியின் மடிவேளை யேற்றுஞ்
சதுராகின் பொற்றாள் சரண். (டு௭)

அரியரனென் றுன வதிசயத்தைக் காண
வுரிமையடி யேற்குளதே லுள்ளம்-பெருகியே
போதித் தருள்வீர் புனிதா வெனக்குருவுஞ்
சாதிப்பா ருண்மைதனைச் சார்ந்து. (டுஅ)

மதங்கடந்த வொன்றே மகமாயை தன்னி
விதமுறவே யேய்ந்தீச னென்று-மதுவேபின்
சத்துவமி ராசதமுந் தாமதமா முக்குணத்திற்
பத்தியொரு முவடிவாம் பண்பு. (டுக)

யசு த த் து வோ ப தே ச வெ ண் பா.

சத்துவத்தி லீசனரி சார்ந்திடுமி ராசதத்தி
லொத்தவிதி தாமதமு ரூத்திரனாய்-வத்துவதே
முக்குணத்தின் மூவடிவா மோகஞ்செய் மாயைய
லெக்குணமு மில்லை யிதற்கு. [சா

பரமார்த்த மொன்றே பரப்பிரம மற்றும்
பரமார்த்த மல்ல பலவும் - பரமார்த்த
மப்பிரம மொன்றே யனித்தையிற்பல் சீவர்களா
மிப்பரிசா லத்துவிதமே. (சுக)

உபாதியினு லொன்றே யுறுபலவாக் காணு
முபாதியறி லேகமா முண்மை-யுபாதி
சமட்டி வியட்டியெனச் சாருமிரண் டாசுஞ்
சமட்டியெனல் மாயையது தான். (சுஉ)

மாயையென லீசன் மருவுமிட மாமொன்றே
யாபி னனித்தை யதுபலவா-மேயு
மிதுவியட்டி யென்ப திதிற்பலவாஞ் சீவ
ரிதையின்னங் கேணி யிருந்து. (சுங)

சமட்டி சராசரங்க டாமொன்றாக் காண
லமையுமிதி னோருடல்வி யட்டி - சமட்டி

த த் து வே ர ப தே ச வெ ண் ப ர . ள

வனமெனல்போ லும்னியட்டி வாய்தருவொன்றே
வினமறிந்தோர் சொல்ப விது. [போ

சத்துவத்தி லீச்சுரனுஞ் சாரும் ரசோகுணத்திற்
சித்தாகுஞ் சிவரெனத் தேருமே-தத்துந்
தமசதனின் முற்றுந் தழைத்திடுகூ தங்கள்
சமைதலுறு மாயைச் சதிர். (கூரு)

சிவேச் சுரசீகமாத் தேர்முப் பொருளனைத்தும்
பாவுதுமா யைத்தோற்றம் பார்த்திடினே-ஓவாப்
பரப்பிரமந் தானே பரமார்த்த மாயைத்
திரமுன்றும் பொய்யே தெளி. (கூகூ)

முப்பொருளுஞ் சததா முடியா வநாதியெனச்
செப்புவரா லென்பாயேற் செப்பக்கேள்-கப்பு
மலமாயை கன்ம மயக்கமதிற் றேரார்
நிலையறியா ரிம்மதத்தர் நினறு. (கூஎ)

சத்தென்ப தொன்றே சதாமுன்று காலத்து
மொத்தே யொருபடித்தா யுள்ள துவாம்-பத்து

யெழு தத் து வே வா ப தே த ச வெ ண் ப ஈ.

வகையாகு மாயை வளப்பமெலாந் தேநிற்
றிகைப்புறும்பு பேய்த்தேர் தெளி. (கௌ)

அசத்தென்ப தென்று மறிநிலுள தன்னு
வசத்தெனலோர் காலமிலா தாகும்-நிசத்தி
லிதுவே யுபகீடத மெல்லாமுங் கிதை
நிதுவே பரமார்த்த மென். (கௌ)

அவித்தை யறுமனவு மாகுமெலா முன்மை
யவித்தையறி வத்துவித மாமேயவித்தை
பொருளில்ல வற்றைப் பொருளென் னுணர்தல்
மருளற்று லுண்டே மறைப்பு. (எய்)

உலகமுதன் மூன்று மூறுசத்தா மென்னி
லில சமதிட் டானத் திருந்தே-தொலைவி
லொருபிரமம் போல வறுதியுறு மன்றோ
பிரமா யபாதிதமாத் தேர்ந்து. (எக)

அலகுகலிடந் தோன்று மரவதுபோற் சத்தா
லிலங்குபிர மத்துலக மேயும்-கலங்கு
மாவமது காணி னலங்கலிது போலும்
பிரமத் துலகசத்தாம் பேசு. (எஉ.)

த த் து வே ர ப தே ச வெ ண் ப ர . ௫௬

ஞானதசையி னமுவுமெனின் முப்பொருளு
மாணவிலை சத்தென்ப தாகுமோ-ஞானமெனல்
தானே யனைத்திற் றனிலனைத்து மாயறிதல்
வானே முதலாம வை. (௭௩)

சாக்கிரத்தை யன்றிச் சமையுமுல மெனகுண்டாட
சாக்கிரமுஞ்சொப்பனத்திற்றினுண்டோ-நோக்கி
சமுத்திதனிலுண்டோசொல்சொற்றவிரண்ட பிறே
சமுத்திரிலுண் டோவுலகஞ் சொல். (௭௪)

சமுத்திதனிற் சூனியமாத் தொல்லுலகத்திரும்
சமுத்தி சுகமனித்தை சொற்ற - முழுமுதலாக்
தன்சொருப மாருந்தனித்துரியத்துண்டோசொல்
இன்னலுறு மிம்முன்று மே. (௭௫)

சத்தாயி னிவ்வுலகஞ் சாராதோ தன்னிலையிற்
சத்தாயி னிவ்வுரிருஞ் சாருமே-சத்தாம்
பரமாயி னவ்விடத்திற் பார்த்தற் குறாதோ
வரமாத் தனக்கயலில் வாய்த்து. (௭௬)

தன்னை மறந்திடத்திற் றானே பரமென்றார்
தன்னை மறந்திடத்திற் றனையிராந்-தன்னை

உய த த் து வே ர ப தே ச வெ ண் ப ர .

யுலகமுமாக் கண்டே யுறுமுப் பொருளாங்
கலகமுற லாமோ கதி. (எஎ)

தனக்கயலாய் முப்பொருளுஞ் சத்தியமதாயிற்
றனைத்தள்ளி யொன்றேனுந் சாரூந்-தனைத்தள்ளி
னென்றில்லை யென்ப துறுமுண்மைச்சோதனையிற்
பொன்னின்றிப் பூடணமே போல். (எஆ)

[ளிந்து
முப்பொருளும் பொய்யோர் முதலன் றெனத் தெ
ன்பொருட்குந் தானே யிரும்பொருளாய்க்-கப்பு
மனமாயை தீர்ந்து மயக்கறவே நின்சே
ரினமாமுப் பழ்கடந்தா ரென். (எகஉ)

சத்தே பரமார்த்தஞ் சாருலக மாயைவரை
யொத்தவிவ காரிகமென ரேதுமறை-யித்தால்
அகலுமொரு முன்று மநாதியசத் தென்னப்
புகன்றார் சுவாதுபவம் போந்து. (அய)

இவ்வியல்ப தாகி யிலகுமது பூதியெனக்
கெவ்வியல்பா னுண்டாமோ வென்றமுங்குந்-கவ்வு
மலமுதலாம் விட்சேப மாண்டவரு மைந்தா
கலகமுற விம்முறையிற் கல். (அக)

த த் து வே ர ப தே த ச வெ ண் ப ர . உக

சுழுத்தி சுகசொருபந் தோன்றுதோ சும்மா
விழித்திருக்கி னென்னபயன் மேவும்-பழுத்தமன
நாட்டச் சுழுமுனையி நாடுமடைக் கொக்கேபோற்
பூட்டு நடுவனையிற் போந்து. (அஉ)

வானெல்லாங் கம்பி வனமாந் சுழுமுனையிற்
ஞானகப் பூரணமுந் தாக்காதோ-தேனாகுந்
குண்டலிப்பா தேக்கிக்குணங்கடந்த மௌனவெளி
யண்ட மௌம்விழுங்கி யற்று. (அங.)

விண்ணெல்லா மோங்கி விழுங்கியுள வெப்பாலுங்
கண்டவெலாங்கண்ணாக்கரையாதோ-மண்டுமொளி
சாகாக்கா லாதிற் சமைவுறுமெட் டித்திசையும்
வேகாத் தலையில் விரைந்து. (அச)

பட்டப் பகற்போற் படியாதோ பாழ்வெளியி
னட்டம் பயிலுமரு னாதனடி-முட்டிச்
சிலம்பொலியி னோசை திகழாதோ காலன்
கலங்காளு கண்டாரைக் கண்டு. (அரு)

வெறுப்பு விருப்பகன்று மேவாதோ வுள்ள
மறப்பு நினைப்பகன்று மற்றுஞ்-சிறக்கு

உஉ த த் து வே ர ப தே ச வெ ண் ப ர்

முலமையறு மோன வுயர்வீடு மேவு

நவமிக்க நாட்ட நடு.

(அக)

நாதாந்த மோன நடுநாட்ட மென்னுமதை

யேதாந்த மாக வியம்பக்கேள் - போதாந்தப்

பூரணமா யென்றும் புகழ்சகல கேவலத்தின்

முரணையில் லாமற் றனித்து

(அஎ)

தானேதா னாகித் தனிச்சகல கேவலத்தி

லானாம னிற் த மறுபுதி-தானே

நடுவணைய தென்று நலமாஞ் சுழும்னைக்

சடுவெளிய தென்ப கணித்து.

(அஅ)

நம்பலங்க ளொன்றையுந் நாடாதே நாட்டந்நிச்

செம்பலமாக் கண்டு செறிவுற்றால் - அம்பலத்திற்

கான்மாறி யாடுங் கருணைக் கழலருளார்

தேன்மாரி பெய்யுந் தெளித்து

(அக)

நன்றென்றுந் தீதென்று நாடாதே கற்றறிவா

லொன்றென் றிசுண்டென்று முன்னுதே-துன்னு

முருவன் றருவன் னுளதன் றிலதன்

நிருளன் ரெளியன் றிதை.

(கஉ)

த த் து வே பா ப தே ச வெ ண் ன் பா . உங்.

தேவாதி தேவ மஹாதேவ தீனனெனை
மூலா முழுமுதலோர் மூர்த்தியே - காவா
யரனே யரியே யயனே யருளெங்
குருவே குமரா குகா. (சுக)

பகருஞ்சமாதி பலவங்கோ பாங்க
மகிழ்வோ டெனக்குளமு வந்து-கிகரில்லா
மோன வடிவே முதல்வா மொழிந்தருள்வீர்
நன னடிமேற கென. (சுஉ).

சத்தானு வித்தஞ் சவிகற்ப நிட்டைவகை
சத்தா னனுவித்தஞ் சாருமிரண்-டித்துடனும்
அத்துவித பாவ மவஸ்தான ரூபமிரண் .
டொத்த நிருவிகற்பென் றோது. (சுங்)

சும்மா விருவென்ற சூதா மொருமொழியை
நம்மாலே கேட்டசத்த நாடிநிற்றல் - செம்மைபுறு
சத்தானு வித்த சமாதிமற் றொன்றி
னொத்தபொரு ளோர்ந்திருத்த லுன். (சுச)

சொல்லும் பொருளுமற்றுச் சும்மா விருப்பதுகா
ணல்லும் பகலு மதுவாகச்-சொல்லிறந்த

உசு த த் து வே ர ப தே ச வெ ண் ண பா.

வத் து வி த பாலனையா மத் து ரிய பாவமிற்
லத் து வி தர் வஸ்தான மாம். (சுரு)

வி கற்ப நிருவி கற்ப டே மேவு மிரண்டி த்திஸ்
வி கற்பிற் றிரி புடியு மேவும்-வி கற்பமிதில்
ஞா தாவு னேயமொடு ஞான மிவைமூன்று
மாதரவா நிற்ப ததி. (சுசு)

நிருவி கற்ப மென்னு நிலை யிதனு லாகு
பரிதா மொடுபயனு மற்றுல்-வரு வி கற்பஞ்
சாதனமா மென்ப சமித்தற் கிருவிதமாம்
வாதனைக னுள்ள மரீஇ. (சுஎ)

கண்ணிமைத்தற் போதினிலைகண்டாற்கருமமறும்
கண்ணிமைப்பிற் காணுக் கதிகாணும்-கண்ணிமை
றானாகுந் தற்பரமாந் தன்னிகரிற் பூரணமாம்[ப்பிற்
வானாகும் வாழ்வு வரும். (சுஅ)

நர்வி கற்ப நிட்டை நிலையிற் ககர்முதலேநர்
நர்வி கற்ப மாகி நிலைத்திட்டார்-நர்வி கற்பங்
கண்ணிமைப்பிற் கண்டு கலங்காத பூரணமா
யுண்டி ருந்தா ருற்றவெலா முற்று. (சுசு)

த த் து வே வா ப தே ச வெ ண் பா உந்

சுருகன் பகீரதனுஞ் சார்வேடர் வேந்தர்
மருகன் சுர கைய மற்று வநதீத்த
வாகாஞ் சிகித்துவசு மன்முதலோர் தீர்ந்துற்றார்
ஏகாந்த மில்லத் திருந்து. (௧௧)

தெரிவுற்ற சிட்டை தெளிந்தேன் வகைய
மருளுந் ததனின் மயங்கும்-அருளுற்றே
நையாமற் சித்த நலிவகற்றி நிறகுமா
நையா வருள்வி ரரண். (௧௧)

நிருவிசுற்ப சிட்டைக்கு நேருந் தடைக
ளொழுநான்குண் டோத வுணர்தி-யருமைந்தா
ஒன்றுலயம் விட்சேப மோதுங் கஷாயம்
நன்றாஸாஸ் வாதமென நன்கு. (௧௨)

சமாதி முயல்விற் சசிப்பு முறக்க
மமையுலய மென்பா ரதிந்தோர்-இமையளவில்
நீத்திங் கிதனை நிலைபெறுதற் பாற்றாகும்
வேத்தியநன் னிட்டை விதி. (௧௩)

சிட்டை நிலையி னிலைத்துண் முகமான
வொட்டிம் விருத்தி யுளகதல்-மட்டில்லா

உசு த த் து வே ப தே ச வெ ண் பா.

விட்சேப மென்பர் விழுமியோர் னுட்பமதாச்
சட்டமுறநிறற்றல் சமம். (௩௪)

நிட்டை நிலையி னிருநிகற்பாம் யோகியற்கு
விட்டவிரா காதிதுயர் மேவுற-சிட்டற்
கொருகால முண்டெனினு முண்டாங்க ஷாய
மிருகாலுண் டாத விலை. (௩௫)

நிருநிகற்ப நிட்டையினு னீங்கித் துயரம்
வருவிகற்பாஞ் சந்தேதாட மன்னி-யொருபிரமத்
தானந்த மேவிடவிங் காஞ் தடைய நுவே
யினரஸாஸ் வாதமென வெண். (௩௬)

மணச்சம் பிரமத்தில் மாங்கல்ய பந்தம்
பணச்சம் பிரமத்திற் பண்பு-மெணமறந்த
பண்டைப் பழமொழிபோற் பார்த்தே நிருநிகற்ப
முண்டதுபோ லாத லுளம். (௩௭)

அற்றால் ரஸாஸ்வாத மாகுந் தடையிதனைப்
பெற்றோர் முயன்று பெயர்த்திவொர்-முற்று
மறிந்தாய் மகனே யறிவுறுதற் கின்னந்
திறமுளதேற் கேணி தினம். (௩௮)

த த் து லே வ ர ப தே ச வெ ண் ப ர . உ எ

ஞானமென லேதோ நவின்றருள்வீ ரையாவெற்
கானவசம் பாவனைக ளற்றிடவே-தின
னெனவிரந்த மாண னிசைந்நிடவே சொல்வார்
தனையறிந்த தேசிகநுந் தான். * (௩௯)

தேக மித்ருசடமாந் தேகநான் சித்தென்று
மோக மறமனத்தின் முட்டறலே-யேகமுறு
மெஞ்ஞான மென்ன விளம்பு மறையந்த
மஞ்ஞான மற்றவெலா மாய். (௩௮)*

மெச்சும் பிரமத்தின் மேவு மிலக்கணங்கள்
வைச்சுமறை யேதாக வாழ்த்துமோ அச்சமந்
நச்சுந் தொழும்ப னலமுறவே யோ துவீ
ரிச்சையெலாம் வல்லீ ரெனக்கு. (௪௦)

பிரமம்,

சத்துசித்தா னந்தஞ் சமந்திரமாஞ் சாட்சியக
நித்தபரி பூரணகி ராமயமும்-வத்து
வமிர்தமனா தீத மசலமவி கார
மமிதமென வாழ்த்து மறிந்து. (௪௧.)

உ-அ த த் து வே வா ப தே த ச வெ ண் ப ர ,

மாயை,

சுகமுதல வான சதுராசு மாயை
யிகமா மிலக்கணமென் னீதும்-அகலமுறச்
செப்புவி ரையா சிறியேற் ககண்டசிவ
மொப்பாவி ருள்ள முவந்து (கக௩)

சிவத்திற் கெதிர்மறையாஞ் செய்தியுறுசத்தி
சிவத்திற் கிரண்டாய்ச் சிறிதும்-உவமையுற
வோதவரி தொன்ற முயர்சத் தசத்திரண்டிற்
போதவரி தொன்றாமிப் போது. (கக௪)

அசத்துசட துக்க மனித்தமொடு கண்ட
நிசத்திலிது சோதனையி னில்லா-தசத்தமுற்றும்
முன்பில்லை முத்தி முடிவினுமற் தில்லையெனி
னின்றாண்டு போற்றேன்று மே. (கக௫)

உண்டெனற்கிங் காகா துறுமாயை காரியத்திற்
[ன்னைப்
கண்டிருக்க வின்றெனவே கட்டுரைத்தற்-பண்டெ
பெற்றாண்மலடியெனப் பேசுதலொப்பாமென் னின்
முற்றுமிதைச் சொல்வேன் முடித்து. (கக௬)

த த் து வோ ப தே ச வெ ண் பா. ௨௬

சதசத்தா யோர்பொருளைச் சாற்றலழ கன்று
சதசத் தெதிர்மறையாஞ் சத்தம்-திதமொன்றிற்
கூடாத வாறதஞாற் கூறு மநிர்வசனம்
பாடியத்தி லாகுமருட் பண்பு. (௧௧௭)

பிரமத்தின் வேரூப் பிரிதிலையா மென்றே
பிரமத்தைப் பேசுமறை பேசும்-வரமிக்க
வான முறையி லறைந்தா ரனுபவிக
ளீனமுறு மூயையில யென்று. (௧௧௮)

தில்லே யெனுமாயை யென்ற ரருணகிரி
பல்லாரு மேற்றும்பரிசாகும்-வல்லா
ரருட்டாயு மானாரு மம்மாயை யில்லைப்
பொருட்டாகு மென்றார் புணர்து. (௧௧௯)

சாந்தோக்கி யத்திற் றனியுவமை மூன்றனு
மேந்தவெலா மின்மையென வெய்தியதே-போந்து
வருமதுவா சாரம் பணமாம் வசனம்
பொருளதுசொன் மாத்திரையாம் புந்தி. (௧௨௦)

பிரமஞ் சிவமான்மாப் பேசுமொரு மூன்று [ன்
மொருபொருட்ட தாங்கிளவிபோர்தி-வருமிதுபோ
மபிரமகோபா த்தியாய

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

ஈய த த் து வே ர ப தே த ச வெ ண் ப ர .

மாயை நமசு மருவனித்தை யஞ்ஞான
மேயுமொருபொருட்டே யென். (கஉக)

சிவத்தின் பரியாயுந் தேர்ந்தே னதுபோ
லவமாகு மாயைக் கழிந்தேஷ்ட-உவமையறு
மோனா வுமரடிமை மோகங் கெடவருள்வீர்
வானாகுஞ் சத்தின் வளின். (கஉஉ)

சத்தென்ப தொன்றஞ் சமியா தொருமூன்று
யொத்துலவு கால முளதாசுஞ்-சுத்ததூஉஞ்
சற்சொனாப மாசுந் தனித்த தனைமற்றும்
பற்சமய மோர்தற் பரம். (கஉ௩)

சத்துவித்து மொத்தநிலை தானே சுகவடிவா
நித்தமுமா கிற்கு நிசமாகும்-வத்துநிலை
வாய்த்தபடி சொன்னோம் வகுத்தமறை யந்தத்து
ளார்த்தவிது பூரணம தாம். (கஉ௪)

ஆய்யா வருள்வீ ரகண்டபரி பூரணமாய்
மெய்யா மிதுவொன்றே மேஷுமெனி-னுய்யுமுறை
யிச்சுரனுஞ் சீவ னிவனுலகம் போம்வறியே
தாச்சரிய மார்க்குரைப்ப தாம். (கஉ௫)

த த் து வே ர ப தே த ச வெ ண் ன ப ர , நக

ஆச்சரிய மன்றி தறிந்தோர்க்கு முப்பொருளு
மாச்சரிய மாசு மமைந்தவகை-காச்ச
பாமுண்டோ மற்றிமையின் மன்னொரு சாலத்தின்
வரமன்றோ காட்டு மறைத்து. (கஉசு)

சாலேந்தி ரத்திற் சமையுஞ் சராசரங்கள்
போலேந் தி யங்கள் புரிந்தவத்தை-மாலாசு
மாமனத்தற சித்திரமா மாலையிலை காட்டுமாத்
றாமனத்திற் றோன்றுந் துலங்கி. (கஉ௭)

தானேதா னாகித் தழைத்த னிரதிகயந்
தானே பொருமாயை தன்னிலே-ஆன
யுபிராய்ப் பரமா யுலகமுமாத் தோன்ற
லுபிர்ப்பாசு மாச்சரிய முன். (கஉஅ)

கித்திரையி னித்த நிகழு மொருகனவி
லொத்த நதியலை ஊர்முதலா-மத்தனையு
மேதோ நிசமா விருந்தவிட மேவினைகொல்
நீதானே சொல்வாய் நினைத்து. (கஉசு)

தூங்குங்கா விவ்வுடலைச் சூக்குமமும் விட்டகன்று
ஆங்காய் குளவற்றை யாய்ந்தறியு-மீங்கென்னி

ந உ த த் து வே ர ப தே ச வெ ண் ன ப ர .

லென்னே வழுவாகு மென்றாயேற் செப்பக்கேண்
மன்னே ய்தற்கு மதி. (கநஉ)

அன்னமயம் ப்ராணமய மாகு மனோமயமும்
தூன்னலு விஞ்ஞான மித்தூடனே-நன்னயமா
மானந்த மென்ன வறியலுறு மோரைந்து .
மீனமுறு கோசங்க ளெண். (கநக)

அன்னமயந் தூல மதன்பின் புறுமுன்னுஞ்
சொன்னதொரு சூக்குமமாச் சொன்னவுடல் - மன்
வானந்த கோச மதுவே சுழுத்தியுட ினுமொரு
ருனுகுந் காரணமே தான். (கநஉ)

தூல மகன்றற் றுணையாகுந் சூக்கவுடற்
சால வழுங்குந் சவம்போலாந்-தூல
முயிர்ப்பிள்ளிக் காணு முருபயமாத் தோன்று
முயிர்ப்புளதா னாகமிலை யுன். (கநக)

அய்யா கனவதுபோ லாமோ னனவுலகு ினிற்
மெய்யாகப் போந்திங்கு மேவுமிதை - பொய்யென்
கற்றோரு மற்றோர்போற்கண்டுதுதிசொல்லுவரோ
நற்றா யினுமினியாய் நன்கு. (கநச)

த த் து வே ர ப தே ச வெ ண் ப ர. ௩௩.

கற்றோரு மற்றோர்போற் கண்டிதுவே மெய்யென்
லற்றேயன் றோவதையு மாக்கினார் -முற்று [னி
மிரண்டினுமே யங்கங்கு மெய்திடினே மெய்பொய்
மிரண்டுள்ளார் சொல்லாமோ டெய். (௧௩௩)

நனவதனைப் போன்றே நளினுள் உனவும்
வினவினிய லீசன் விதித்தா- ரெனவோதி
னென்னே பிழையென்னி லீச னவிகாரி
யன்றோந்தே தாவ தல. (௧௩௪)

அவ்வன் வவத்தையினு மாவவதின் மெய்யென்னி
லவ்வன் வவத்தையினே யாக்குமது -வொவ்வா
வவித்தையெனச் சொல்லு மருமறையி னந்த
மவித்தையொப் யாலனையும் பொய். (௧௩௫)

பிரமத்திற் கன்னியமாப் பேசுமெலா மென்றும்
வரமற்ற மாலா வகையா - லுரமற்ற
பேய்த்தேற் மலடி மகன் பேசுங் காரிற்றரவம்
வாய்த்தகளு ளென்ப மதித்து. (௧௩௬)

தோற்று முலகத்தைச் சொன்மாத் திரமாகச்
சாற்று மலகமகற் சாற்றுதனை - ரேற்படுவ

கூசு த த் து வே வா ப தே ச வெ ண் ப ர்.

னென்னிற் சுகமில்லை யென்பதற்கே யாகுமிது
பன்னும் கீழிற்றாவிற்பார். (ககக)

தேரிற்பொய் யாகுந் தெரிகயிற்றுப் பாம்பதூஉஞ்
சீரிதுபோ வின்றே செகமென்னிற்-பாரில்
வழுத்தியபேய்த் தேர்போன் மதித்திகு மானு
செழித்தமறை செப்புந் திறன். (ககக)

பேய்த்தேர் தெளிவுற்ற பின்னுமது காண்கினுமற்
முர்த்துருந்தற் காகா ததற்குரிகர்-சீர்த்து
செகமென்று சொல்லற் சிரிப்பன்றோ வென்னி
னிகழ்ச்சனவிற்ப காமே நிகர். (ககக)

இதற்கென் னறுதி யிசைப்பையே முற்று
மிதுபோ லுலகமுழு தின்மை - யதலிலே
லானமலர் வந்திமகன் மற்றுமுயற் கோடென்னு
மானமறை யானை மதி. (ககக)

பொய்யாமறைபுகலும் போத மெனக்களித்து
மெய்யா யெனையாண்ட வித்தகமே-செய்ய
மலரடிக்காய் கைம்மாறு மற்றொன் றறியேன்
நிலைகிற்ப தன்றி நிலிந்து (ககக)

தந்தது வேர்பதே தவ்வண்பா னுந்

உடன்துதலா யுற்ற விதுபொருளு மாளி
மடலுறுமுன் றுட்கன்றனித்தேன் - கனி. யனைன்
மன்னு தலைநின் மரியா வறிவானே
வினின் வினியே தென்குரு. (காசா)

வாய்ந்தவெல்லாம்பொய்யாகுந் துபா ரோட்சமாய்
சாய்ந்த மனமுன் றுபித்தே - பாய்ந்துவின்
மாண்த சாகரபா யத்துவிற பாபித்தே
மோனத் துரைத்தெய்து முன். (காசா)

சங்கற்ப நிச சிகற்பஞ் சாய்ந்தவறி வானே
வினிகற்ப வெல்லா மிறந்தேன - அங்கற்பாய் (கே.
பந்தவென முத்தெய்தாய் பாய்ப்பானைப் பாய்த்து
னத்தமிலே னுதிவிலே னாய். (காசா)

மனத்தின் கபாவ மாறுதலா முற்று
மனத்தின் கபாவ மடங்காத் - தினமும்
விடமபற் புறமினு மேவுஞ் சலவந்
நிடமாயா தென்றறிந்தேன் நேர்ந்து. (காசா)

சுகமதனின் மித்யா தன் கித்தியதே ஞானம்
அகமமதை தீவந்தறிவா மாறு - இகமதலி

நட்சத் து வேர்பதே ச வெண்பா.

விஞ்ஞா நனித்தை யிறவாதே னிட்டைகளா
லொன்வாது முத்தி யுறல். (கசஅ)

மாயா சகமினையேன் மற்றெனக்கோர் பற்றுமினை
ய்யோநா னென்றுவந்து நிற்பனெனச்-சாயா
வனுபவிமாந தாயுமா ஓரன்று சொற்ற
வதுபவத்தைக் கண்டே னநிந்து. (கசஆ)

சுந்தித யிறந்து சிவமானே னெவ்வுலகு
பந்தமிலா யானு வறிவுற்றேன்-பந்தமெலாம்
பொய்க்கடலோ ரற்றுலாவப் போனவனிற் கண்டி.
பெய்க்கரும்பு தித்தித்த பேறு. [ருப்பேன்

உலகமிதை யோர்பொருளா யுன்னைதே நீயே
யுலகமுத லாபைடி யோர்-கலகமுது
மாயையினு னன்னிடத்தின் மன்னுமொரு முப்
மாயமைந்த வாரு மறி. [பொருளு

பாக்கிரமுஞ் சொப்பனமுஞ் சாருஞ் சுழுத்தியுமே
பாக்கிரா மன்றோ வனித்தையினுந்-நுக்கு
மனவமுதன்று முன்னிடத்தி லாகிச் சுழுது
மனவமுதன்று மாகா தமர். (கருஉ)

த த் து வே பா ப தே த ச வெ ண் பா. நடன

அவத்தைகளோர் மூன்றுன் னறிநிற் சுழலு
மவத்தைகளி லேதோநீ யாய்தி-யவத்தையெலா [ல்
முன்னிற் சுழல்வனவாமுன்னையலா லுண்டோசொ
தன்னந் தனிநின்று தான். (கருநட)

அவத்தையெலாஞ்சுவற் கவித்தையிடு லுண்டா
மவித்தையென லஞ்ஞான மாஞ்ஞ-அவித்தையுமே
யாவிநித் தேதாற்ற மெவனெனவே யாயந்தழிய்த்
றாது யகலுந் தனித்து. (கருச)

தன்னந் தனித்துத் தனக்கயலிந் சுற்றபடி
யுன்னி நினைத்தறிதி யோயாமற்-சொன்ன
வொருமொழியி லுண்மை யுளத்தறிவா யன்னு
தருமொழியி தாகுமே தான். (கருரு)

தானே யுலகாகத் தானே யுரராகத்
தானே பரமாய்த் தழைத்ததே-தானே
தனைத்தானே தான்றானே தன்னிடத்திற் றானே
தனைக்கண்ட தெல்லாமாய்த் தான். (கருசு)

வேதாந்தத் துள்ளே விரியுமிரண் டுத்திகளா
மேதாந்த மாக வியம்பினார்-ஓதுமிவை

MAHAMAHOPADHYAYA

MAHAMAHOPADHYAYA LIBRARY

கனக தத்துவோபதேச வெண்பா.

புத்தியா ரோப யபவாத மென்றறிதி
முத்திக் குவந்து முநல். (கடுஞ்)

அபவாத மந்தபாச மந்தமிலாம் கற்பனையா
மொரொன்றி லொன்றுவே நீளாகவே-தெய்
மாவாக காரிந் லறிந்திடல்போன் மத்தும்.
மீதமத்தின் மூன்று பிரமை. (கடுஞ்)

முக்குணத்தாற் றேற்றமுது முப்பெருகுண மே
தெக்குணமுமில்லா விடவிடத்திற்-குருக்கி-பா
வறனைத்தெய வனென்னின் முடிவறுமில் மாவை
வினாத்தவரித் தாகுமிதன் கேடு. (கடுஞ்)

மணமுற் றே யாரோப மித்தாலாம் பந்தமது
மாண்டபவாதத்தின் மரிக்குமே-நீண்ட
அவான் றிதுகவிதே யாளன்று கட்டைத்
திரமாகத் தேறுந் திறன். (கடுய்)

அபவாத முத்திக்கின் கானவரு னுத்தி
யபவாத மித்தாவிக் காவின்-னிபமா
முலகமுதன் மூன்று மொழிந்துளதே நிற்குங்
கலகமது மவ்வொன்றே காண். (கடுக)

த த து வே ர ப தே த ச வெ ண் ப ர . ஈசு

ஆன விரண்டு மறிந்தே னறிவானேன்
மோன வெனையாண்ட மூர்த்தியே-யினமுறும்
பந்தமெனல் சத்தியமே பகரரிதாம் ஞானத்தா
லந்தமுழு தென்பா தென். (ககூஉ)

பந்தமது மெய்யாழி பாரில் விசாரமெனு
மந்தமுது ஞானத் துதியாதே-சந்தரமாம் .
வேதாந்த ஞானம் ளம்புவதா லென்கருமந்
தீதாந்த மாக்குந் திவன். (ககூங்)

பூருவமீ மாஞ்சைப் பொருனிதுவாம் தானத்தாந்
பூருவமாய்ப் போகும் புலனற்றே-பூருவத்தி
லேக பங்கமெனு மித்தகையாம் வாதியர்க
ளேகதே சத்திருந்தா நிங்கு. (ககூச)

ஏக பங்கமென வித்தகையி லோர்காலே
சோகமுறுஞ் சென்மத்திற் றோன்றுதலாம்-ஊக
முனதோ விவர்வாத மோய்ந்துத் தரத்தில்
வளனற்றுப் பேழினதே மாண்டு. (ககூரு)

ஆகங்கார ரூப வநாத்மவகை யாவு
மிகமதனிற் பந்தமென வெய்து-நிசமுறுமிப்

சும த த் து வே வ ா ப தே ச வெ ண் ண ப ா :

பந்த மசத்தியமென் றுசுமத் யாசமதா
லந்தமுறு ஞானத் ததும். (ககாசு)

அத்யாச மாயி னரவன் காரிற்றிற்போல்
னித்தகமா ஞானத்தால் வீடுமே-அத்யாசஞ்
சாமக் கிரியின்றிச் சாராதாற் பந்தத்திற்
சாமக் கிரியுண்டோ தான். (ககங்)

சாமக் கிரியென்ப சாற்றக்கே அத்யாச
சாமக் கிரியொன்றைச் சத்தியமாய்-நாமுன்
னறிந்துள்ள ஞானத் தறிவுமறி-வானிற்
றிறமுற்ற தோடமினுந் தேர் (ககஅ)

சாமக்கிரிமற்றுஞ் சாற்றக்கேன் முன்னுளதாம்
நாமறியுங் கண்ணி னலக் குறைவு-ஃமமாய்
காணப் படுபொருளிற் காட்டுந் சதுர்ச்சம்
பேணிக்கொள் மற்றொன்றும் பன். (ககங்)

சாற்று மதிட்டான சாமா வியஞானம் [ல
போற்றமதன் கண்ணிசேடாஞ் ஞானமும்-ஏற்றமி
வத்யாச மெவ்வகைக்கு மைந்துளசா மக்கிரியா
பித்திலொன் தின்றே விதிவ். (ககஉ)

த த் து லே வ ர ப தே ச வெ ண் ப ர . சுக

அத்யாசம் பந்தமென லாருமெனிற் சித்தாந்த
மத்தான்முகக் கால மசத்தியமா-மித்தை
நிசமாவெக் கால நிலைத்திருப்ப முன்னர்
வசமா வறிந்துளரோ மற்று. (கௌக)

முன்பொருகான் மெய்யா முழுதறிந்த வாதனையாற்
பின்பொருகான் மற்றொன்றிற் பேதுறலாம்-முன்ன
மொருசாலுஞ் சித்தாந்த முண்மையெனப் பந்தம்
வருவதுண்டோ வாதனையு மன். (கௌஉ)

ஆதலினாற் பந்தத்தி லானமுத லேதுவிலை
பாதலினு லத்யாச மல்லவே-சாதித்
திது ஷிரண்டுமுன் நேதுக்க ளென்றுந்
திதமாகாப் பந்தத்திற் நேர். (கௌங)

சாதிர் சியதர்மஞ் சாருமோ வான்மாஸவச்
சோதிக்கில் வேறு சுபாஷமதால்-வாதிக்கும்
பந்தத்தி லில்லை பாமாணு மாத்திரையு
முந்துறுநான் காமதுவு முன். (கௌச)

ஆன்மா சுயஞ்சோதி யாகுமதா வித்தினிடந்
தான்சமவி சேடங்கள் சாருமோ-ஆன்ற

ச உ த த் து வே ர ப தே த ச வெ ண் ப ர்.

விதனாவிய் கைந்தா வினயந்துளதா மேதூஉ
மிதலின்று லத்யாச மில். (க௭௫)

சாமக் கிரியைந்துஞ் சாராம லெவ்விதத்து
நாமத்தி யாச நவ்ற்றிடுதற்-தாமோமற்
முதலின்று பந்த மதுமெய்யே ஞானத்தாற்.
போதலுமு தென்பார் புகன்று. (க௭௬)

அற்றா உலிஞ லறைந்துளசற் கன்மங்க
ஞற்றாய்ந்து செய்யி ன்னையுமென-முற்று
மதிர்ப்பா தவர்த மறியாமை மேலோ
ரொதுக்கிஞ ருத்திகளா லுய்த்து (க௭௭)

உத்திகளேதென்னிலுணருதியாஞ் சொல்லோமிக்
குத்திகளா னன்றி யுணர்வுறுபோ-சத்தியமாம்
வத்துவறி ஞான வாதனையே வேண்டுமெனன்
மத்தவறி வென்றே மதி. (க௭௮)

சத்தியம தாயினும சத்தியம தாயினுமே
வத்துவறி ஞானத்தின் வாதனைதா-நையாச
முக்கியமா மென்ப முழுதுணர்ந்தோ ருத்திகளின்
சக்கியத்தைக் கேணி தனித்து. (க௭௯)

த த் து வே ர ப தே ச வெ ண் ப ர. சங்

சாலத்தின் வல்ல சதுரனொரு மாமரத்தைச்
சாலத்தி னாலே சமைத்தாடுங்-காலத்திற்
கண்டா னதுமுதலாக் கண்டதனின் கிழிந்தான்
பண்டை யிலுப்பையதைப் பார்த்து. (கஅடு)

சாலத்தி னாலே சமைத்தொரு மாமரத்திற்
போலத்தி யாசம் புருமன்றோ-கோலத்தில்
வல்லவொரு மாயை வருந்தவெலா மிப்படிம்த்
நில்லைத்தற் காதியென லே. (கஅக)

ஆதியென லின்றே யநாதியதாம் பந்தமிதற்
கோது மதன்பூருவமே யுத்தரத்திற்-கேதுவாம்
பின்னுக்கு முன்னாகும் பேசினதற் காமதுபோ
லென்னுக் கிவர்வாத மிங்கு. (கஅஉ)

ஆதலினான் மித்யா வநாதியகங் காரமே
போதுமுதற் காரணமாப் போந்ததா-லோது
மறைமுடிய தாகு மகாவாக்கி யங்க
டிமாமத் யாசமெனும் தேர். (கஅங்)

அத்யாச பந்த மதிட்டான ஞானத்தால்
அத்யந்த மில்லா தழியுமா-லொத்த

சச த த் து வே பா ப தே த ச வெ ண் பா .

வகம்பிர மாஸ்மி யறியும் விருத்தி
சகம்பிரம மென்னுமே தான். (கஅச)

செகம்பிரம மாகத் தெளிந்தோரும் பந்த
மிகப்பயின்று மில்லுகின் டீமளின்-அகம்பிரம
ஞானத் தவரு நலிவரோ மற்றோர்போ
லீனக் கருமத் திழிந்தி. (கஅந)

அநீவாய் மகனே யகம்பிரம ஞானம்
பெறலாகும் வீட்டினரும் பேறு-குறியாகு
மற்ற வெவையு மதித்திடிகோ பானமே
யுற்றுணர்தி யுன்னு ஞவந்து. (கஅங)

ஆன கரும மவையிச்சு ரார்ப்பணமா
யீனமறச் செயரி னிலுசித்த-மானமிரு
சுத்திக் கியையுஞ் சொளுபஞா னத்திழுக்கு
மெத்திக்கு மேற்கு மிது. (கஅஎ)

சொளுபஞா னத்திஹ் சோகமெனத் தேதான்றுஞ்
சொளுபஞா னத்திற் சுகமாஞ்-சொளுப,
மிகையாகு மொன்றை விளக்குமறை யந்தம்
ஐகையாமா வாக்கியத்தான் மன் (கஅஅ)

த த் து வே ர ப தே ச வெ ண் பா. சரு

சுருதிபொருநான்காகுஞ்சொல்லுமிருக் கெச்சென்
றரியதொரு சாம மதாவந்-தருவ
வறிவே பிரம மகம்பிர மாஸ்மி
குறிபாகுந் தத்வமஸிக் கோள். . (கஅக)

முறையிலய மாத்மா பிரமமென முற்று
நிறைவதனை நாடி நிகழ்த்தும்-உறைதருமிந்
நான்குமகா வாக்கியங்க ணுல்வேதத் தோங்குபூடி
யான்பிரம மான வியல். (கஆ)

அகம்பிர மாஸ்மியறி நான்பிரம மானேன்
நிகழ்த்தத் துவமஸியுந் தேரு-மிகனி
ல்து நீயா மென்னுமய மாத்மா பிரம
பிறுவெல்லாந் தான்பிரம மென்று (ககக)

அறிவே பிரமமென்ப தாம்பிரம ஸஞ்ஜம்
செறிநா னதுவென்று செப்ப-ஹமா
பதுபவமாம் விர்த்தி யதுநீயாமென்னந்
பனுவலுப தேசப் பயன். (ககஉ)

அயமாத்மா ப்ரம்ம மகண்டைகா னுடம்
வயமரன வந்நுவதின் மன்னி-பயமின்

சூதா தத் து வேராப தேச வெல்பா.

சகசமேன வாசுஞ் சநிந்ருவிசற்ப
வகமாண் டறிவாகு மாறு. (கக௭)

மாவாக்கி யங்கனொரி மற்றையுள வெல்லாமு
மாவாக் கியமன்ற வுந்தரமாம்-ஒவாப்
பிரம மிலையென்று பேசுமசுத் தாமா
வரணபிறு நீக்கு மனத்து. (கக௭)

இதனா லொருமுதலிங் கில்லையெனு நாத்து
இதமற்றுத் தீர்த்து தெனியு-மிதுநீர்க்
மாவாக் கியமோ மனதநிய வம்புதலே
நவார நானென்ன ளுடு. (கக௭)

இதுவே யபரோட்ச மெய்ப்பரம ஞான
மிதுவறிபே னென்னு மிடரா மதுவாம
பாண வரணத்ததப் பாறுத் ததுரானே
யானே னெனவுணர்த்து மால் (கக௭)

மாவாக் கியமாய் வளனுறுமித் தத்வாஸி
மாவாக்ய நான்கில் மகத்துவமாம்-தூவு
முபதேச மாகு முயரைக்ய ஞான
வுபதேச மீதா முனக்கு. (கக௭)

த த் து லே வ ர ப தே ச வெ ண் ப ர. சௌ

தத்தென்ப திசன் தரும்வாச் சியமதனிற்
தத்தென் பநுபிரமர் தன்னியை-யொத்த
விலக்கியத்தி லிம்முறையி லெய்துந் துவமு
மிலகுமுயிர் கூடத்த ரென்று. (ககஅ)

ஆதிட்டான மாச்சிரய மாபாச மூன்று
முதித்திடுகி லேச ருருவம்² ஆதிட்டானங்
கூடத்த னாமறித்தை கொள்ளுமத னுச்சிரயந்
தேடுமுயி ராபாசந் தேர். (ககக)

சுத்தப் பிரமமே சொல்லுமதிட் டானமா
மத்தமறு மாச்சிரய மாயையா-மொத்த
பிரதிபிம்பந் தானே பிரமையறு மீசன்
பிரதிபிம்பம் பேதப் பிரமை. (உா)

ஆகலினு லன்றே யவர்பேதம் வாச்சியத்தி
லாகமுறு மாயை யவித்தைகளைப்-பாகத்தி
யாகஞ்செய் விட்டுவிடா வேற்ற விலக்கையா
லேகமுறு மென்றே யிசை. (உாக)

கடமடத்தி னாகாயங் கண்டவதிற் பேதங்
கடமடங்க ணீக்கினதிற் காணப்-படருமிதிற்

சு.அ த த் து வே ர ப தே த ச வெ ண் ப ர்.

பேதம் பேதப் பிணக்கில்லை சிவேசப்

பேதமிது போலென்றே பேசு. (உாஉ)

இது போலுந்து யிசைந்தேக மாத்

லது யசிபதத்தி னைக்யம் - இதுபிரம

ஞானிகளின் பேறு நவிலுமத வாதியர்கட்.

கானபத ப்ராப்தியது வாம். (உாங)

மதீங்க ஞாபாதி வயமுற் றதனிற்

பிதற்றிடுவ பேதப் பிரமை-பதமுறுநற்

போக விழைவாற் புகலுலக போகமொழித்

தாகமொடுண் டாகு மவண். (உாச)

மித்தை யெனவனைத்து மேவிடினிங் கையாவம்

முத்தியையு மித்தையது மோதுமே-ஒத்த

வகைதெரியு மாறு வகுத் தருள்வீ ரையப்

பகைதெறித்த மாடவரே பண்பு. (உாநி)

சொற்பனமும்பொய்யதனிற்றொற்றமுறுங்கற்பனை

ளற்பமுமெய்யன்றாமற்றாயிடினுஞ்-சொற்பனத்திற்

கண்டபெரும் பாம்பு கடிதெதிர்ப்பக் கூலியெழக்

கண்டநா மெய்யென்றே காண். (உாகா)

த த் து ளே வ ர ப டே த ச வெ ண் ப ர. சக

ஈண்டதனி லிவ்வுலகு மிப்பவமு மிச்சுருதி
யாண்ட குருவு மடிமையுமே-காண்டகையோர் | தா
சொல்லும்பொய் யாகுமிதிற் றேன் றீரு வாணம
நல்லபயன் மெய்யென்றே நாடு. (௧௮௮)

துக்க நிவர்த்தி சுகப்ராப்தி வீடென்ப
விக்கருத்தா னாகு மிழுக்குண்டே தொக்கவதைபு
போதவுணர் வில்லாப் பிலையேற் றுப் போந்தநுள்வீர்
பாதமலர் சூட்டிப் பரிந்து. (௧௮௯)

(ஆன்மா அந்தியந்தநிவர்த்தி அந்தியந்தப்பிராப்தி
சோநுபமேனல்.)

ஆன்மா த் தனக்கயலி லற்பஞ் சுகமிலையா
மான்மாச் சுகசொருப மாகுமா-லான்மா
வசங்கமதாற் றுக்கமதற் கத்யந்த மிள்ளும்
நிசமாமோ நீக்க நிகழ்வு. (௧௯௦)

(விருத்தியே கருதுக்கருபமேனல்.)

விருத்தி யகமுகமா மேவிடலான் மாவை
விருத்திசுகா காரமதா மேவும்-விருத்தி
பகிர்முகத்தி லாயிற் பலவாச் சிதறிச்
சுகமற்றுத் தேடுஞ் சுகம். (௧௯௧)

ந்0 த த் து லே வ ர ப தே த ச வெ ண் ப ர ,

ஆன்மா வயலி லணுவுஞ் சுகமிலையா
லான்மா வயலி லநர்த்தமே-யான்ம
வகமாகும் விர்த்தி யநுபவத்தி லன்றோ
சுகமாகு மோடுந் துயர். (உகக)

இசுத்திற் பரமதனி லெங்கேனு மாசித்
தகத்திலடைந் திட்டவதி லாகுஞ்-சுகமதூஉந்
தன்னின் விருத்தி தழைத்திடமே லுண்டின்பம்
பின்னொன்றி லின்றென்றே பேசு. (உகஉ)

தன்சுகமே பெங்குந் தனித்தசுக மாக்காணுந்
தன்சுகமே பெங்கெங்குந் தானுண்பர்-தன்சுகமா
யான வெவையு மநுபவிப்பர் முத்தரெலாம்
தானாக வெங்குந் தழைத்து. (உகங)

(சீவனீழத்தீர்களின் விதேககைவல்லியாநுபூதி.)

போக்கு வரத்தறியாப் பூரணமாம் ஞானியர்க
ளாக்கமழி வற்றசிதா காயமாய்த்-தாக்கில்
விதேகமெனுங் கைவல்ய வீட்டின்பப் பேற்றிற்
சுதேகத்தில் வாழ்வார் சதீர். (உகச)

ஆத்யந்தா பாவ மநர்த்தமிலே யான்மாவிற்
கத்யந்தப் பராப்தமதா மாணந்தம்-இத்தாற்

த த் து வே வ ர ப தே த ச வெ ண் ப ர. ரு க

றுக்க நிவர்த்தி சுகப்ராப்தி மோகமே
யெக்காலு மில்லை யிதற்கு. (உகரு)

தேடிக் கிடைத்த திறனும் விடயத்தை
நாடி மனமதுவு நண்ணும்பேர-தோடு
மகநிச் சலமா யகப்படலா னுன்ம
சுகமதநிற் றேன்றுமெதிர் சூழ்ந்து. (உகசு)

விடயமதி னெங்கும் விளங்கிடுந லான்மாத்
தடையறுமா னந்தமது, தானே-விடயமந்
னுண்டோ சுகமென்ப தோதவிறை யெங்கெனிது
முண்டே லுணையன்றி யோது. (உ௧௭)

(விடயங்கடோறுமாத்மானந்தமே
அநுபவிக்கப்படுமெனல்.)

ஆன்மாவி னுற்ற வருஞ்சுகத்தைக் கண்டோரு
மான்மாவிற் கன்னியத்தி லானந்தஞ்-சேண்பாரி
னுண்டென் றிசைக்க வொருப்படுவ துண்டோமற்
றண்டர்க்கு மாகா தது. (உகஅ)

(சுகவராதியுரித்தும்சுவாத்மானந்தமே முக்கியமெனல்.)
அரியும் பிசம னரனாரு மெவ்வுலகுந்
தெரியுமா யோகிற் செறித-லரி துயிலுற்

டுஉ த த் து லே வ ர ப டே த ச வெ ண் ப ர .

றென்னு மிதுவென் றிருந்தனையே மாணாநீ
புன்னு வறிதி புளம். (உகக)

(ஆத்மவகையிள் தாரதம்மியழரைத்தல்.)

பணமே வெகுபிரியம், பண்பா மிதினுங்
குணமிக்க மைந்தனிதிற் கோதி-லுணுமிக்க
வாக்கையிதி னும்பொறிக ளாங்கரண மித்தினுமே
தாக்குமுயி ரித்தினறி சாட்சி. (உஉய)

(ஆத்மாஈத்தம்.)

சாட்சியே தற்பிரமந் தற்பிரம மேசாட்சி
காட்சிமுதன் மூன்றுங் கடந்தக்கால்-சூட்சி
யதுவே யறிவுண்மை யானந்த மாரு
மதையன்றி யில்லை யயல். (உஉக)

(தாதாந்மியம்.)

விண்ணொன்றே மேவும் விவிதமா யீங்கிதுபோ
லெண்ணும் பிரமமதே யெப்பொருளும்-பண்ணுரு
மாமாயை தன்னின் மகத்துவமே யீதறியி [வ
னாமாயை மோக மறும். (உஉஉ)

புத்தி விருட்சத்திற் போந்தவிரு பட்சிகளா
மத்தினொன்று கூடத்த னாகுமே-மத்தொன்று

த த் து ளே வ ர ப தே த ச வெ ண் ப ர, ஞங்

சீவன் விடயமுணுந் தேடியறி கூடத்தன்
மேவு மிதைவிளக்கு மேல். (௨௨௩)

(மாயையவித்தைகளின்பாஸ்தாதான்மியம்.)

தொம்பதத்தி லாபாசந் தொங்கருமஞ் செய்துண்ணு
மம்பலங்க டற்பதத்தி னாபாசஞ்-செம்பலங்க
ளீயு மிரண்டினுமா மேற்றீவதிட் டானங்க
ளேயுமிரண் டாதலிலை யெண். (௨௨௪)

(ஞானமியார்க்கேனச்சீடவ்வினாதல்.)

கூடத்த னாபாசங் கூடியது சீவனெனப்
பாடத்தின் முன்னம் படித்துற்றே-னடுமெனக்
கையனே யான்பிரம மானே னெனுமறிவிங்
கையமுற வார்க்கோ வறை. (௨௨௫)

(அஃநாபாசனுக்கேயெனல்.)

தானே யசங்கநிறை சச்சிதா னந்தவதிட்
டான வகண்ட வறிவாகு-மானமுறுஞ்
சாட்சியெனுங் கூடத்தன் சர்வம் பிரமமதா
லாட்சியுறு மாபாசற் காம். (௨௨௬)

ஆபாசற் கேழவத்தை யாகுமதி னென்றி துவா
மாபாசற் காகு மவத்தைகளை-நீபாரா

ருசு த த் து லே வ ர ப தே த ச வெ ண் ப ர ,

யஞ்ஞான மாவரண மாசும் பிராந்தியோ
டெஞ்சும் பரோட்ச மினும். (உஉஎ)

தானே யதுவாத் தழைத்தவப ரோட்சமோ
டானவத னாற்சோக பற்றிடலு-மோனமுறுஞ்
சொல்லா வதியர்ஷஞ் சொற்றவிவை யேழவத்தை
வல்லாயா பாசற்கா மற்று. (உஉஅ)

(சீடனீசங்கைசமா தானங்கள்.)

பிரமத்திற் கன்னியமாப் பேறுறுமா பாசன்
பிரமநா னென்றறிந்து பேசுந்-தரமாசு
ஞானமது பொய்யாமே நாட்டுமதென் னென்பாயே
லானவகை யாமதனை யாய். (உஉக)

(சீமாஹதிகரணம்.)

நானென்ப தொன்று நலநிகுட டத்தரையாம்
நானென்ப தாபாச நாட்டமுமாம்-நானென்
றிருவகையு மைக்கியமே யேற்குமதுண் டாமா
லிருவகையு மத்துவித மே. (உஉஃ)

முக்கியமும் வாதை மொழியு மதிகரணம்
முக்கியமே வாதையல முக்கியமாம்-தொக்குஞ்

த த் து வே வ ர ப தே த ச வெ ண் ப ர, ௫௫

சமானு திகரணமே சாற்றிடினும் வாகை
சமாதிதனி னைக்யமெனும் தான். (௨௩௧)

(பாதசமாஹதீகாணம்.)

கடங்கடொரு முற்ற சதிர்மதியின் சாயை
கடமுறுநீர்க் காய்ந்தற்றே காணும்-விடலறுமேல்
விம்பத்தை யுற்று மேவுநீதி னைக்கியமே
விம்பரிலை யென்னு மிது. (௨௩௨)

சமாதி நிலைபிற் சலிப்பறவே தேக
மமையும் பொறிகரண மற்றே-மிமையாம
ல்லும் பகலு மனவரதம் வாதைபுறப்
புல்லுமதா மைக்யமெனும் போந்து. (௨௩௩)

(முக்கியசமாஹதீகாணம்.)

கடமதனி லாகாயங் காணுமகா காயத்
திடமருவி யேகமதா மித்திற்-சடவறிவை
நீத்திங் கறிவாய் நினையாமற் பந்தமுத்தி
பாத்திருத்தல் முக்கியத்தின் பண்பு. (௨௩௪)

ஆபாசம் விம்பத்திற் கன்னியமாப் பின்னமல
வாபாச மாகா தசத்தியமும்-நீபாரா

ருசு த த் து வே வா ப தே ச வெ ண் பா .

வாடிதனைக் கண்டே யகத்திற் றிரும்பிமுக
நாடியதா பர்ச னயம். (௨௩௫)

ஆடிதனிற் காணுமுகத் தாபாச மாணவகா
வாடிதனி லின் றுன்ற னாகத்தே-கூடியதைக்
காணவெளிப் பேரந்தவிரு கண்ணின் விருத்திசுழற்
பாணத்திற் பார்க்குமதிற் றார். (௨௩௬)

விம்பத்தி னாபாச வேற்றுமையின் றன்மமதூஉம்
விம்பமதவ் வாடிதனின் மேவுறலும்-விம்பத்
தேதிர்முகத்திற் காண்பதூஉ மிம்முன்றின் ஞான
மிதுபேத ப்ராந்தியென வெண் (௨௩௭)

நாண்டி-த் தருமமெலா மித்தையென வாதிக்கி
னண்டே யபேதமுற வைக்கியமாங்-காண்டக்க
சீவேச ரிப்படியே சித்தா யபேதமதா
மாவேச மில்லா தவர்க்கு (௨௩௮)

(நூலிகளின் கன்மங்களை முன்விட்டுச்
சீடவ்சங்கை)

ஞானியரைக் கன்ம நலியா விதமருள்வீ
ரான வவர்தாமு மஞ்ஞர்கள்போன்-மானமிகு

த த் து ளே வ ர ப தே த ச வெ ண் ன ப ர. ஞ௮

நல்வினையுந் தீவினையு நாடிச் செயல்கண்டு
மில்லையவர்க் கேன்பிறவியிங்கு. (உ௩௯)

கன்மங்கள் சஞ்சிதமா காமியிரா ரத்தமென
சன்மமிசு சாத்திரங்கள் சாற்றுமால்-நன்மகளே
கீழ்ப்போம் பிறவி கிளரா யிரத்துற்ற
பாழ்த்தவினை சஞ்சிதமாம் பார். (உ௪௦)

சஞ்சிதமா கத்திரண்ட சார்பா மிருவினையி
லெஞ்சலுறு தொன்றுபழுத் தித்ததுவில்-விஞ்சுமது
காமியமுண் பிராரத்த கன்மமிதிற் செய்வினையா
காமியமா மென்றேநீ காண். (உ௪௧)

அவித்தைதனின் முன்பென்றே வாச்சிரித மாகிப்
பவித்திடுமிச் சஞ்சிதமும் பார்க்கி-னவத்தையு
மாவென நீங்கி பவித்தையுடல் ஞானத்தீ
மேவினழற் பஞ்சாய் விடும். (உ௪௨)

(பிராரத்தம்புசித்தேதுமெனல்.)

பிரார்த்த மேகும் பிணங்கா ததுபவித்து
பிராரத்த ஞானி பிழைப்புதிலை-பிராரத்த
முத்தமமே மத்திமமே வோரினத மாதமமே
யெத்தைப் புசிக்கினவர்க் கென். (உ௪௩)

௫௮ த த் து ளே வ ர ப தே ச வெ ண் ப ர ,

(நூனிகட்காகாமியநீங்குமாறு.)

அவித்தையுட் னீரூகி யாகுமய னுனைன்
னவத்தை யகமமதை யற்றே-சவத்துடலை
நீத்தாரை யாகாமி நேரூப் பழிபூசை
யாத்கா ரவர்பால தாம்.

(உசச)

நூனநலம் பாராட்டி நல்லோ ருபசரித்து
வானவர்புண்ணியத்தையாங்கடைவர்-ஊனமுறுங்
கன்மத்தை நாடிக் கருத்தழிந்து நிந்திப்போர்
வண்பவத்தை யேற்றொழிவர் மற்று.

(உசரு)

வீரசாம கோசரமாய் வாழும் பெரியோரைக்
கூசாம னிர்தைசெயுங் கூளரொலாம்-பாசமிசூங்
கன்மத் திழிந்து கரைகாணுச் சம்சார
தன்மத் தலைவார் தடித்து.

(உசசு)

(பிராந்தியேசம்சாரமேனல்.)

சம்சார மேதென்னிற் சாற்றக்கேள் பிராந்தியதே
சம்சார மற்றொன்றுந் தானல்ல-சம்சாரந்
தத்துவத்தைக் காணிற் றரியா திருளொளிமுன்
னெத்துணையு நேரா தென.

(உசஎ)

த த் து வே வா ப தே ச வெ ண் பா. ௫௯

(அநுபூதிமகிமை.)

செவ்விதனி லோர்காலே சித்தின் செறிவறிந்தோ
ரெவ்விதத்தின் மேவிடினு மின்பவரோ-யவ்வியமா
மாத்தா னவத்தையினை மாயரூ புரியினையு
நீத்தார்க்கு நிட்டையுண்டோ நேதி. (௨௪௮)

(ஆத்துமஞானிகளல்லாதாழிவு.)

சும்மா விருக்குநிலை சொல்லறவே காண்பறியா
திம்மாயா போகமிக வெய்துகினுந்-தம்மறியார்,
கண்டநிலை யெல்லாங் கலகமறாப் பொய்ந்நிலையென்
றண்டம் பிளக்க வறை. (௨௪௯)

(ஆத்துமஞானமே சமாதிபாநடமேனல்.)

சும்மா விருப்பினுமேற் றுன்பமிசு மில்லறத்தி
னிம்மாயா போகமிக வெய்துகினுந்-தம்மறிவார்
கொண்டநிலை யெல்லாமுங் கோதிற் சமாதியென
வெண்டிசையும் போற்ற வினசு. (௨௫௦)

தத்துவோபதேசவேண்பா முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக ௧ ம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
க	௧(௫)	விநுமாப்பு	வினுமாப்பு
௧௩	௨	ளவ ன முன்	ளவண்முன்
௧(௫)	௩	தத்து ௨௦௮	தத்துவமா
௧௪	௪	யாந்நீர் வ	யாடேவே
௧௫	௫	திறை	டற்றே
௧௬	௬	வென	மென
௧௭	௭	நாடு	னாடு
௧௮	௮	கமபி	கமபி
௧௯	௯	எழுவே ௩௩	எழுவே ௩௩
௨௦	௧௦	னபந்தா	மைநா
௨௧	௧௧	மனத்திற	மனத்திற
௨௨	௧௨	மற்றேன	மற்றேதன்
௨௩	௧௩	துறுவப	துறுவப
௨௪	௧௪	பகரிநாம்	பகரிநாம்
௨௫	௧௫	றை	றை
௨௬	௧௬	சுபாவி	சுபாவி
௨௭	௧௭	மற்	மற்
௨௮	௧௮	கெச்சென்	கெச்சென்
௨௯	௧௯	பிபபம	பிபபம்
௩௦	௨௦	லதுவே	லதுவே
௩௧	௨௧	மா ௧ ௧	மா ௧ ௧

பிழை திருத்தம்,

அன்புடன்

உ

சிவமயம்.

ஆரியபோதாம்புதம் என்னும்

கருவூர்நொண்டிச்சிந்து.

காப்பு-நேரிசைவேண்பா.

திருவா ரொருசிவமே தேர்ந்தருளிற் செப்புங்
கருவூர்நொண் டிச்சிந்தின் காப்பாம்-இருமையிலா
வைங்கரனுங் கந்த னரியரனு நான்மறையு
மெங்குருவு மெம்மறிவு மே.

பிண்டோற்பத்தி.

பிரமா-புரிக்கரசா மெனையான்
றேடியறிந்தே கூடிடுமுன்
வரனாந்-தந்தையுணு மன்னம்
வளனாஞ் சுக்கில வடிவாக
வுருவிலி-மதனம்பா லவனு
முளமருண் டாயிழை யறிந்தவடன்

சுஉ ஆ ரி ய பே ரா தா ம் ரு த ம் எ ன் னு ம்

நிருமரு வகடதனிற்-றந்திடத்
தீடன முற்றவண் டாபனமா
யொருமதி முதலாறு-மங்கே
யொண்டொடி கருப்பினின் மண்டமனல்
தருமெழு தாதுநிறைந்-தாயி
சிறுகுடி லண்டப் பகுதியுற
வருமதி யேழதனிற்-பிண்டத்
தாருயிர் கூடிய நேரதனை
யொருவரு மறிவொண்ணுச்-சுழிதிறந்
தோடிய வாசித னாடியடைந்
திடைகலை பிங்கலையா-யன்னை
மாறிய ரேசக பூரகமே
புடைகலை யெனையீர்த்தே-வெளியினி
லோட்டியே பம்பர மாட்டியதே
எண்மதி கடிந்தொன்பான்-மதியமு
மூட்டிய வன்னைத னுண்ணிரதம்
நண்ணிடு முந்தியினி-னாள்
முறையினி லுண்டியி ரண்டிடவே
தெண்டிரா கொண்டவனி-மண்டிய
வைம்பெரு மாதூர் கண்டியவே
மிண்டிய பிரகுதன்-ஆர்த்திடு
கண்டக தண்டனை விண்டிடவே

மதியம் பத்ததனிற்-காவென

விதிவழி யிதுவென மதிதுதலார்
ததியினி லெனையனைத்தே-பாங்குடன்
றுங்கிய கொங்கையி லோங்கினனே

தனனா தனதனனா. (க)

திருமணப்பேறு.

ஒங்கிய தசதனமுற்-கழிந்திட

சூதக நீக்கியே சாதகமாஞ்
சாங்கிய விதியாற்றிச்-சாலவு
மீர்த்தெனைத் தீர்த்தனார் காத்திரமாய்ப்
பாத்திர மிவனாமென்-றன்னையு

• நேத்திர மெனவே யாத்திரமாய்க்
கோத்திர விளக்கென்றே-யென்றனைச்
சூத்திர மாகவே சாத்திரங்கள்
பாலனை செய்கவெனப்-பள்ளியில்

பட்சமுட னுயர் லட்சணமாங்
காலமு மாய்ந்தொருநான்-சுத்த

• கணித தருக்கவிலக்கணமுஞ்
சாலவறிந்தமகா-பண்டிதர்
சுந்திதி நன்னிதி வந்தனையோ

சுச ஆரி யபே பர தா ம் ரு த ம் எ ன் னு ம்

டேல மிகவு மளித்தே-யென்றனை
யேற்றிட வுள்ள மிகக்கனிவுற்
றரிஓ மெனவகத்தி-லன்புட
னைய னென்னக்கரு ளத்தனையுந்
தறித்தே னையாண்டில்-தார்னை
காரண முற்பவ தோரனையாற்
சுமதி வேமனனெளவை-சொற்றிடு
குமதியிலா வறமுறை பயின்மே
னேழாண் டினிலுண-பாடையு
மாய்ந்திட வுற்றனன் சாய்ந்தளவில்
சேராண் டிருபததிற்-சேர்த்திய
சுத்ததின மொரு மித்தவழி
மாதுலன் பொற்கொடியை-மணமுறை
மணமுவந் தேனென மிகமகிழ்ந்தே
னிதுவே முத்தியென-ரதியினின்
மதுரித கரணநா லுறபதுமே
சதுரமொ டுறுமுலகா-யதென
நீடினனே மிக வாடினனே.

தனனா தனதனனா. (உ)

யெண்டிசை போற்ற வருந்-தெய்வ
 நேசம தாந்திரு வாசகத்தைக்,
 கண்டேன் மெய்ம்மையுற-வன்றே
 கருதிடு மென்னுள் முறுதியதாய்க்
 கொண்டேன் குணசாந்தம்-முற்றிய
 கோற்றுசாதன நான்குடனே
 யாதன முதலங்க-மாறு
 • சாதன யோக சமாதி முயன்
 ருதா ரங்கோயு-மடைவினின்
 மூலமுத லாக் கினையிறுவாட்
 பிரணவப் பொருளான-கணபதி
 பொற்புறு நற்பத மற்புதமா,
 யண்டிய வாசி யற்ற-தணிபெறு
 கண்டமதனி லகண்டமதாய்க்
 • குறியறிந் தாறுதலங்-கோயிலிற்
 சும்பகத் தேறினன் றம்பமதில்
 னூற்றுவர்க் கரசான-வாந்திர
 வேட்டினி யென்றுள நாடிநடுக்
 குண்டலி தனை முட்டிக்-கதிர்மதி
 மண்டல மீறிய தண்டலையில்
 விண்டலர் வன்னிநதி-பெருகிய
 வாலமதின் மயிற்பால மறிந்
 தாயிடை நெறி பயந்தேன்-அம்மை
 வாயிட பாகனை வாழ்த்திக்-கொண்டேன்
 சனஞ் சனதனஞ். (சு)

கு நவருட்பேறு.

அருளொரு திருமேனி-கொண்டெனை
 யஞ்சலென் றேயெதிர் தஞ்சமதாய்ச்
 குருவடி வாசியெதிர்ந்-தென்மனக்
 கோதற வேயுளக் காதல்பெற
 நிருமல போதமுற-வருமலப்
 பேதமறவே யபேதமதாத்
 திரிமல மையல்கெட-உடலக
 மருவுறு போத ப்பாதிபுறக்
 குருமணி யெனை விழித்து-முறுவல்
 திருமுக மண்டல மொளிதரவே
 கரமதிற் றிருவெண்ணீ-றென்னுடைச்
 சிரமதி னண்ணிய வுரமதி லுங்
 கறையறு ஸ்தலிடத்துஞ்-சண்ணியே
 மறைமுடி நிறைதரு மொருமொழியை
 நறைகமழ் முகைமலர்வாய்-விண்டே
 சிறைதெற வருளினன் முறைபெறவே
 அடியிறு பனையதுபோ-லியானு
 முடிமிசை யஞ்சலி கூப்பிகரம்
 படிமிசை வீழ்ந்திறைஞ்சப்-பண்புறு
 மையனு மெய்யெனைக் கைபிடித்தே
 யெழுகென வெழுதர லு-நாமொழி
 தழுதழுத்திடவுட லனன்மெழுகா

யுருகிட விருகண்கள்-பெருகியே
கடன்மடை யுடைந்தென வெழுழுகிடவே
திடமுது முடன்முழுது-முரோமம்
பொடிகொள வானந்த முடிகொளவே
கடிமது குடியரெனச்-சந்தந்
கொண்டிடு காடியின் மத்தர்கள் போல்
நீடன மதுரவியலாய்ப்பாடியு
மாடினன் பத்தர்க ண்டொலியில்
அன்னையின் பிசுகருண-வாரியு
மாற்றினனே யெனைத் தேற்றினனே
தனஞ் தனதனஞ். (ஈ)

ஐயத்தகறல்.

தேரியே யுள்ள மதிற்-தேசிகள்
சந்திதி ரின்றுள வையமதை
யாரிய தூன்முறையி-லடிமைச்
காதரவாக வகற்று கெனச்
சீரிய பாதமெனுஞ் - செய்ய
பங்கய மேற்றினேன் சங்கையிலாக்
காரிய காரணமுங் - துடந்துறு
மாரண முரைதரு பூரணமும்
நாரண னரன் பிரமர் - முதலாக்
காரணர் கைதொழு தாரகமும்

எது சாதன மறியாக் - கோதுறு
 வாரியா வுயர் போதகமும்
 இதுவிது வெனக் குழறுஞ் - சமயர்க்
 கதுவது வாகி யத்தமதா
 மெதுவது பிரமடுமன - வையனை
 யதுவேது வென்றேன் பூதமுத
 லிந்திய கரணமல - வுன்றியு
 மற்றுபியங்கு பிராணனல
 வந்துறு சீவனல - வாய்த்திடு
 யுந்திய வைந்தொரு கோசமல
 சிந்திடு மூவவத்தை - சோந்தி
 செப்பபி மாணிகண் முற்றமல
 வமபியன் மாயை யல - வளனுற
 வாய்த்திடு மீசன மகேசனல
 அலவல வென்றறியு - மகம்பத
 வர்த்தம தாகு மிதார்த்த மதாம்
 நீயது வாதுமென-வைய
 னேதியெனு மறை நீதியதைப்
 போதக மிகவார்த்தே - யென்றைய
 போதக மாக்கினன் சோதனையில்
 வாதனை மாய்ந் தறிவாரு - சீவன்
 முத்த நெனவுய் சித்தனென்

வறிந்தே னதுவானேன். (சு)

தீர்த்தயாத்திரை.

மங்கையர் பொன்புதல்வ-ரின்புறு

மற்றுள பற்றுக ளத்தனைபுந்

தங்கிய வாத்தையாம்-பொங்கிய

சங்கை குலைந்து துவண்டனவே

ஏன்செய்த நற்றவமோ-இன்றெனின்

முன்ன ரிழைத்திடு முதிர்ந்தவமோ

அன்னை யளித்ததுவா-மாசியின்

பின்ன ருதித்த பெரும்பயனோ

என்சொல நானறிவே-ஸீசன்

இன்புறு ஞானிகள் கண்படலோ

கொன்செயல் மாற்றியாக்-கோதுறு

வன்செய லாகு மனத்தவனேற்

கென்செய லென்றிலையா-யீடனை

காடனை வுற்றது நாடறிய

தீர்த்த யாத்திரை துணிந்தே-னவ்வயின்

மூர்த்தி தலங்கண் முயன்றகன்றேன்

ஆத்தர் தமைத்தொழுதே-னண்டிய

வத்தனை பேர்க்கு மெள்ளத்தனையே

மீத்தி மிகவு மளித்தேன்-விஞ்சிய

பஞ்சைக ளாயெனைக் கெஞ்சினரை

யஞ்சலென்ற தரித்தேன்-தஞ்சமாய்
 வஞ்சனை யின்றியே கஞ்சியெனும்
 செஞ்சொன் மிகவு மளித்தேன்-நெஞ்சினில்
 கொஞ்சமுங் காமிய நஞ்சமிலை
 பஞ்சமா பாதகமு-மஞ்சிடு
 ரஞ்சித மான விதம்பெறமே
 லும்பரு மறிவொண்ணை-வம்பர
 நம்பர விம்ப சிதம்பரமே
 கம்பொழி யம்பலத்தி-லின்புறு
 தாண்டவனை நமதாண்டவனை
 வம்பிழி மதமறியாச்-செம்பல
 வம்பல வாணனை நம்பலனைக்
 கண்டேன் கவிதீர்த்தேன். (௩)

சாதனப்பேறு.

கண்டுழி யுள்ளமதி-லென்றனைக்
 கண்டிலனை மதி விண்டிலனை
 எண்டிசை காலமுதற்-புவிக்கட
 வேகியே தற்பத மாகியதே
 நொண்டி நாடகங் கண்ட-போதினிற்
 பண்டைவினைக உலைவிண்டிடுமென்
 றண்டரு மிகவேற்றுந்-தொண்டர்கள்
 வண்டமிழ் மாமறை கண்டமுறை

கருவூர்நொண்டிச்சிந்து.

எக

பிரமபட்டாபிஷேகம்.

நானது வாயினபின் - ஞாடிடு
வானமு தலுரு வானவெலாங்
நானலி னீரொனவுங் - கல்கடிடு
கனவுல கென்னவு நனவதனி
லானவுலக முயிரும் - பாமுத
• னற்றவ புண்ணிய பாவமுமே
நன வுடலு முளவா - மிந்திய
புந்தி பிராண ப்ரமாதிருவு
மாணவ மும்மலமு - மஞ்சிடு
வல்லுரு மாயை யலித்தைகளுங்
காணு முருவு மருவுங் - கற்றிடு
கால முசற்பரிச் சேதகமும்
நாநென னீயெனலு - நட்புறு
மதுவிது வென்னலு நம்புமதாங்
கோனெனல் குருவெனலுங் - சும்பிடு
தம்பிரா னடிமையுஞ் செம்பலனும்
வம்பியன் முத்திகளும் - வலனுறு
செம்பியல் பந்தக பந்தியுமே
நம்புறு கலைகளுமே - நாடிய
விம்பரி லாகியுசம்ப்ரமமும்
வந்தி புதல்வனென - வானதில்
சிந்து கயங்கள் சிறப்பெனவாய்

ஜனபனிப்பு

வந்தன பேரயினவென் - ஞாந்திடு
 மாத்தருரை மிக நிந்தையுற
 பந்தமும் வீடெனுமப் - பான்மைக
 ளெந்த விதத்து மியம்பரிதாடு
 சுந்தர ஞானமதிற - சொற்பெறு
 தொந்த மகன்று தொலைந்தனவே
 திரமாம் பரமான்ம - வைக்கிய
 வுரமா மிரண்டறு முணர்வாகிப்
 பிரமா புரிக்நரசாய்-பட்டம்
 எட்டிக்கொண்டேன் மிகக்கட்டிக்கொண்டேன்
 தனனு தனதனனு. (௭)

கருவூர் நொண்டிச்சிந்து-முற்றிற்று.

வாழி.

வாழ்க வந்தனர் மாமறை யாகமும்
 வாழ்க மும்மத மன்ன ராயனும்
 வாழ்க பத்தர் வளம்பெரு முத்திரும்
 வாழ்க வானகம் வையகம் வாழ்கவே.

